

การดูแลผู้ป่วยเรื้อรัง นอกจากจะเป็นบทบาทของญาติและผู้ดูแลแล้ว พยาบาลยังมีบทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลือให้ญาติและผู้ดูแลสามารถดูแลผู้ป่วยเรื้อรังให้มีสุขภาพที่ดี สามารถช่วยตนเองได้ตามศักยภาพ และยังคงทำหน้าที่ส่งเสริมศักยภาพของผู้ป่วยเรื้อรัง การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา) ปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยเรื้อรังที่บ้านโดยการสัมภาษณ์ ผู้ป่วยเรื้อรังในอำเภอ นามหม่อม จังหวัดสงขลา จำนวน 339 ราย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยเรื้อรังส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 61-80 ปี การศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา โรคเรื้อรังที่พบมากที่สุดคือ ความดันโลหิตสูง รองลงมาคือโรคเบาหวาน ภายหลังการเจ็บป่วยส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ สิทธิในการรักษาพยาบาลที่ใช้ประจำใช้บัตรประกันสุขภาพ ผู้ป่วยเรื้อรังมีผู้ดูแลประจำเกี่ยวข้องเป็นบุตรพบมากที่สุด

ปัญหาการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเรื้อรัง 1) ด้านร่างกาย มีปัญหาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว มากที่สุดร้อยละ 32 2) ด้านจิตใจ มีความเครียดหรือวิตกกังวลพบมากที่สุดร้อยละ 53 3) ด้านเศรษฐกิจและสังคม ผู้ป่วยเรื้อรังไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติมากที่สุดร้อยละ 25 4) ปัญหาการดูแลรักษาต่อเนื่อง พบมากที่สุดร้อยละ 17 คือการรับประทานยา

ความต้องการการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยเรื้อรัง

ด้านร่างกาย ผู้ป่วยเรื้อรังมีความต้องการการดูแล 3 อันดับแรก ได้แก่ การพักผ่อนนอนหลับ การออกกำลังกาย การเคลื่อนไหว

ด้านจิตใจ ผู้ป่วยเรื้อรังมีความต้องการการดูแล 3 อันดับแรกคือ มีผู้ใกล้ชิดรับฟังปัญหาและให้การปรึกษา ได้ปฏิบัติกิจศาสนา และมีพยาบาลเยี่ยมบ้านติดตามการดูแลอย่างต่อเนื่อง

ด้านเศรษฐกิจและสังคม ผู้ป่วยเรื้อรังส่วนใหญ่ความต้องการที่จะไม่เป็นภาระของครอบครัว

ด้านการดูแลและรักษาต่อเนื่อง ผู้ป่วยเรื้อรังมีความต้องการมากที่สุดในเรื่องการรับประทานยา และการไปพบแพทย์ตามนัด

สรุป ปัญหาการดูแลของผู้ป่วยทางด้านจิตใจมากกว่าทางด้านร่างกาย ส่วนความต้องการ พบว่า ต้องการได้ไปพบแพทย์และรับยาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ญาติ ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องอาจจะต้องตระหนักถึงการพิจารณาให้การช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยเหล่านี้ ให้สามารถดูแลตนเองได้และอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี ไม่เป็นภาระต่อครอบครัว

The chronic patients need help of caregivers, and also nursing care from nurse professional. Nurse have to help the chronic patients' health status to do "the activity daily of living", self care and encourage their ability as much as they could. This project aim to explore problems and needs of care system at home of the chronic patients in Namom districts. Data was collected by interviewed 339 . The results were: Most of chronic patients were females, age group was 61-80 years old, finished grade4. Most of them got Hypertension (HT) and Diabetes Mellitus (DM). After they got sick almost o them had no income. Almost the samples had welfare under scheme of Universal Coverage, and had care givers.

The main problems of their health were: 1) Physical: 32 % were difficult to their body movement. 2) Mental and psychological: 53% were stress and anxiety. 3) socio-economic: 25 % could not find a job 4) Self are and continuing care : 17% could not take medicine by themselves.

They needs were following: 1) physical needs: rest and sleepy, physical exercise and body movement. 2) Mental and psychological support: counseling, religious activities, home visit by health providers, and continuing care. 3) Socio-economic: they did not to rely on their families.4) Continuing care: follow up and provide medicine.

Conclusion: The problems of Chronic illness were mental and psychological support better than physical support. They need for continuing care but they did not want to depend on their family. The important issues that they want to help themselves but it was limited and want to have prestige by communities also.